Αγαπητοί εκπαιδευτικοί, γονείς, μαθητές,

Θα αναρωτιέστε ποιοι είμαστε και γιατί σας στέλνουμε αυτή την επιστολή. Είμαστε εργάτες στις προβλήτες ΙΙ και ΙΙΙ του λιμανιού του Πειραιά (εταιρείες Cosco/PCT/Dport). Είμαστε μέλη του σωματείου ΕΝΕΔΕΠ (Ένωση Εργαζομένων Διακίνησης Εμπορευματοκιβωτίων στις προβλήτες του Πειραιά). Μπορεί να έχετε ακούσει για εμάς από τους αγώνες που οργανώνουμε για μέτρα υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, αφού ως εργαζόμενοι μετράμε δεκάδες εργατικά ατυχήματα. Μπορεί να έχετε ακούσει για εμάς όταν βγήκαμε μπροστά για να φύγουν τα καζάνια του θανάτου από τις γειτονιές και τα σχολεία μας. Μπορεί να έχετε ακούσει για εμάς όταν εμποδίσαμε να φορτωθούν στα καράβια σφαίρες που προορίζονταν για τα κορμιά των παλαιστίνιων.

Μπορεί και να έχουμε γνωριστεί καθώς πολλοί από εμάς είμαστε γονείς που τα παιδιά μας πάνε στα σχολεία του Πειραιά. Μοιραζόμαστε έτσι κι αλλιώς την ίδια δύσκολη καθημερινότητα.

Απευθυνόμαστε λοιπόν με αυτή την επιστολή σε όλους εσάς, θέλοντας να σας ενημερώσουμε και να σας μεταφέρουμε τον ενθουσιασμό μας γιατί στις 30 Οκτωβρίου θα συμβεί κάτι πραγματικά πρωτόγνωρο! Οργανώνουμε την μεγαλύτερη απεργιακή Μέρα Διεθνούς Δράσης των λιμενεργατών με το σύνθημα «Οι λιμενεργάτες δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο». Δεκάδες χιλιάδες λιμενεργάτες, σε πάνω από 100 λιμάνια σε 4 ηπείρους ενωνόμαστε και παλεύουμε. Ξεκινήσαμε 45 λιμάνια και σε λιγότερο από ένα μήνα γίναμε 100!! Γιατί θέλουμε τα λιμάνια να είναι των λαών και της ειρήνης και όχι βάσεις για να μεταφέρονται όπλα.

Στην Ελλάδα, τη Γαλλία, την Τουρκία, την Ιταλία, την Ινδία, τη Δανία, την Ιρλανδία, την Ισπανία, την Κροατία, την Κύπρο, το Μαρόκο, το Μαυροβούνιο, την Πορτογαλία, το Μεξικό, την Πορτογαλία, τη Σλοβενία, την Σουηδία, τις ΗΠΑ οι εργαζόμενοι στα λιμάνια με δράσεις και απεργιακές κινητοποιήσεις θα μεταφέρουμε παντού το μήνυμα ότι οι λαοί δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε μεταξύ μας.

Γιατί οι εργαζόμενοι δουλεύουν σκληρά, αλλά πεινάνε, κρυώνουν, δεν μπορούν να μορφώσουν τα παιδιά τους, δεν μπορούν να φροντίσουν τους γέρους τους. Παντού οι εργαζόμενοι δουλεύουν για να κερδίζουν κάποιοι λίγοι, εκμεταλλευτές.

Γιατί τους εργαζόμενους τους θέλουν τώρα να δουλέψουν για τον πόλεμο, τους προετοιμάζουν για να πολεμήσουν σε έναν πόλεμο που δεν είναι δικός τους.

Γι αυτό κι εμείς λιμενεργάτες σε όλο τον πλανήτη διακηρύττουμε ότι μπορεί τα χέρια μας να είναι μαύρα από τα γράσα και τα λάδια της δουλειάς, αλλά δεν θα βαφτούν με το αίμα των λαών σε κανένα ιμπεριαλιστικό μέτωπο. Δεν θα γίνουμε συνένοχοι στο έγκλημα που κάνει παιδιά νηπιαγωγείου να κάνουν αναπαράσταση μιας κηδείας, παίζοντας σε ένα καταφύγιο εκτοπισμένων στην Γάζα. Δεν θα γίνουμε συνεργοί στην δολοφονία των 170 μαθητριών σε σχολείο στο Ιράν από τους βομβαρδισμούς των ΗΠΑ-Ισραήλ.

Απευθυνόμαστε λοιπόν σε εσάς για να σας στείλουμε το μήνυμά μας ζητώντας να μας στείλετε κι εσείς τα δικά σας μηνύματα.

Κάθε μήνυμα συμπαράστασης γραμμένο από παιδικά χέρια μπορεί να γεμίσει αισιοδοξία έναν λιμενεργάτη στο Σαν Φρανσίσκο.

Κάθε ζωγραφιά από ένα δημοτικό στο Πέραμα μπορεί να συγκινήσει έναν νεαρό που δουλεύει στο λιμάνι της Καλκούτα.

Κάθε εικόνα από τις δικές σας κινητοποιήσεις μπορεί να φλογίσει τα μάτια ενός εργάτη στη Μάλαγα.

Κάθε συζήτηση ενός δασκάλου στην τάξη μπορεί να δώσει κουράγιο σε έναν γέρο λιμενεργάτη στην Αττάλεια.

Όλα αυτά μαζί μπορούν να γεμίσουν περηφάνια εμάς, τους γονείς σας, τους λιμενεργάτες του Πειραιά, αλλά και της Αλεξανδρούπολης, της Καβάλας, της Θεσσαλονίκης της Ηγουμενίτσας, της Πάτρας, της Ελευσίνας, του Λαυρίου και της Ραφήνας, του Ηράκλειου και του Βόλου.

Περηφάνια για τα παιδιά μας που δίνουμε μαζί τις μάχες της ζωής. Περηφάνια για τους δασκάλους τους που τους μαθαίνουν να ζουν με ψηλά το κεφάλι.

Για να ακουστεί δυνατά και στις σχολικές αίθουσες ότι οι λιμενεργάτες δεν δουλεύουν για τον πόλεμο. Παλεύουν για λιμάνια της ειρήνης.